

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønningv. m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 3297 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Guldbrandsen: Den Anstalt, hvis Funktionærers Lønningsforhold foreslaas ordnet ved det foreliggende Forslag, er jo en meget rig Anstalt. For hvert Aar der gaar, udvides dens Virksomhed, dens Overskud bliver stadig større, og dens Formue forøges. For Øjeblikket er Formuen ifølge de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget, over 83 Millioner Kr. At Anstalten er bleven stor og rig, fremgaar forøvrigt ogsaa af selve det foreliggende Lønningsforslag, thi de i dette foreslaaede Lønninger ere forholdsvis store, en Del større i hvert Fald end de Lønninger, man fra Statskassens Side plejer at give til Statens Funktionærer. Lønningsforholdene ved Statens Livsforsikringsanstalt bleve fastsatte i Rigsdagssamlingen 1870—71 paa det Finanslovsforslag, som da forelaa til Behandling, og Lønningen til Anstaltens Funktionærer deler sig, saaledes som den for Øjeblikket er, naturlig i tre Dele: den faste Lønning, Tantiemen og endelig Dyrtidstillæget. Den faste Lønning er forholdsvis lille, men den anden Del af Lønningen, Tantiemen, betyder overordentlig meget; ja, for Øjeblikket udgør Tantiemen endogsaa mere end selve den faste Lønning plus Dyrtidstillæget. Paa Finanslovsforslaget, som vedtoges her i Folketinget ved anden Behandling, udgør den faste Lønning plus Dyrtidstillæget med et rundt Tal 57,000 Kr., medens Tantiemen udgør 77,000 Kr., altsaa 20,000 Kr. mere. Tantiemesystemet indførte man fra Rigsdagens Side med det Formaal for Øje at anspore Personalet ved den paagældende Anstalt til at yde forøget Arbejde og til at gøre sit Arbejde bedre, og efter alt, hvad der foreligger, lader det til, at dette Formaal har været naaet. Anstalten har ved Hjælp af dette Lønningssystem kunnet beholde de dygtige Kræfter, som Tid efter anden ere blevene ansatte i dens Tjeneste, og den har heller ikke nogen Sinde haft overflødig Arbejdskraft, saaledes som det ofte er Tilfældet i de offentlige Kontorer og vistnok ikke mindst i dem, der sortere

under Ministerierne. Det følger af sig selv, at da Tantiemen har udgjort en Fjerdedel af Aarets Overskud, er Personalet ligefrem interesseret i, at dets Antal ikke forøges, det vil med andre Ord sige, at dette Tillæg til Lønningen, som Tantiemen udgør, ikke skal deles mellem flere og saaledes blive mindre for hver enkelt. Systemet er i og for sig ret heldigt. Hidtil har det nu været saaledes, at Funktionærerne ved denne Anstalt skulde pensionere sig selv, og det er egentlig nærmest det uheldige i dette Forhold, der har gjort, at man fra Anstaltens Side har ønsket at faa forandrede Lønningsbestemmelser, saaledes at Funktionærerne blive pensionsberettigede. Forskellen mellem den ny Ordning, som er foreslaaet i Forslaget, og den hidtil bestaaende Ordning er altsaa navnlig den, at Funktionærerne for Eftertiden skulde pensioneres efter de samme Regler, efter hvilke kgl. udnævnte Embedsmænd blive pensionerede, men selvfølgelig skulde de pensioneres af Anstalten, selv Tantiemen bliver ikke ganske afskaffet, men nedsat fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{10}$ af Overskuddet. I § 7 og ligeledes i § 8 omtales Reglerne for, hvorledes Midlerne skulde bringes til Veje for at afholde Udgifterne ved en saadan Pensionering. Jeg skal forøvrigt ikke nu opholde mig videre derved. Jeg har, efter den flygtige Undersøgelse, jeg hidtil har underkastet Forslaget, faaet det Indtryk, at det er meget rigelige Lønninger, der tilstaaes Personalet. Jeg har den Opfattelse, at det maa være rigelige Lønninger, hvormed man maa udstyre disse Folk, men det forekommer mig, at de ere lidt for store hist og her. Jeg skal saaledes anføre, at Forretningsføreren, altsaa Anstaltens øverste Embedsmand, for Tiden oppebærer hen ved 12,000 Kr., og efter Forslaget her vil han komme til at oppebære ca. 11,000 Kr., altsaa henimod det samme, som han nu oppebærer, samtidig med at han efter dette Forslag bliver pensionsberettiget, hvad han ikke tidligere var. Jeg synes, det er en Smule Antydning af, at man efter Forslaget vil have baade i Pose og Sæk, saa det kan jo dog være, at der er lidt at gøre her, men for øvrigt finder jeg, at Principperne, hvorover dette Forslag er bygget, ere ret heldige. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Oscar Hansen: Da Statsrevisorernes Betænkning for 1895—96 var til Behandling her i Tinget, kom vi fra Udvalgets Side ind paa Spørgsmaalet ved Livsforsikringsanstalten i det hele taget og gjorde